

από το κοινωνικό χάρακμα Villa Amalias

Εδώ και τρεις μέρες στην ευρύτερη – κατά κύριο λόγο – περιοχή γύρω από τη Villa Amalias διαδραματίζονται γεγονότα, που νοήμονες άνθρωποι ζώντας εν έτη 2011, θα θεωρούσαν ότι πρόκειται για σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Δεν ισχύει όμως κάτι τέτοιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα, εδώ και τρία χρόνια περίπου, που κάποιοι δεν την έχουν βιώσει, κάποιοι δε θέλουν να τη δουν, κάποιοι αποχυνώνονται και δε θέλουν να τη δουν, κάποιοι επαναπαύονται και κάποιοι όπως φαίνεται την αποζητούν.

Με αφορμή τον αποτρόπαιο φόνο του 44χρονου Μανώλη Καντάρη, στη συμβολή των οδών 3ης Σεπτεμβρίου και Ηλείου, κάποιοι θεώρησαν πως έφτασε η ώρα να καθαρίσουν την περιοχή από εκείνα τα παράξενα και μιαιρά όντα (κατ' αυτούς), τους μετανάστες, εξαπολύοντας ένα αδιάκριτο πογκρόμ. Από την πρώτη κιόλας στιγμή, και με τα κανάλια να έχουν στήσει χορό γύρω από το πτώμα (διογκώνοντας όλα τα κακώς κείμενα αυτής της υπόθεσης), βγήκαν ξανά οι γνωστοί μας πλέον γείτονες (άραγε η χρυσή αυγή είναι το καινούργιο όνομα κάποιας περιοχής των αθηνών, που δεν έχει γίνει ακόμη γνωστό, λόγω γραφειοκρατίας στην ταμπέλα;) να βοηθήσουν τους κατοίκους που φοβούνται να βγουν από τα σπίτια τους. Ξαφνικά ο θάνατος ενός ανθρώπου από άγνωστους με σκοπό τη ληστεία, μετατράπηκε στο θάνατο ενός ολόκληρου «έθνους», από τους λαθρομετανάστες που δρουν ανεξέλεγκτα. Το καλύτερο σενάριο για τους φασκολικούς φασίστες και κατοίκους νοσταλγούς μιας καθαρότητας ελληνικής, που την έχουν χάσει εδώ και τουλάχιστον μισή χιλιετία (αν υπήρχε ποτέ δηλαδή), για να οργανώσουν φιέστες με τρόπαιο οποιονδήποτε μετανάστη βρεθεί στο διάβα τους.

Εν ριπή οφθαλμού, και εκεί όπου όλοι οι αγανακτισμένοι έλληνες πολίτες καταδικάζουν την εγκληματικότητα και την ανεξέλεγκτη βία στις γειτονιές τους, αντιστρέφονται οι όροι και όλα επιτρέπονται, αρκεί να γίνονται από έλληνες. Επιτρέπονται οι προπηλακισμοί, οι μαζικοί ξυλοδαρμοί, τα μαχαϊρώματα, παραδειγματικοί και καθ' ομοίωση φόνοι, όπως αυτός του 21χρονου μπαγκλαντεσιανού Αλίμ Αμπντούλ Μάναν. Επιτρέπονται τα πάντα, στο όνομα του φόβου, της επιβίωσης, της επιβολής και της εκδίκησης. Επιτρέπεται ο κανιβαλισμός.

Ο κοινωνικός κανιβαλισμός. Απόρροια μιας διαλυμένης κοινωνίας που αρνείται, ηθελημένα ή μη, να συνειδητοποιήσει την πηγή όλων αυτών. Να συνειδητοποιήσει ότι η ανέχεια και η εξαθλίωση δεν ήρθε, δεν έρχεται και θα έρθει ποτέ από τους από κάτω αυτού του κόσμου. Οι από κάτω είναι οι δέκτες (αποδέκτες στο πλείστο από ότι φαίνεται των περιπτώσεων) μια κατάστασης, που θα την τροφοδοτούν αέναα οι από πάνω, οι κατέχοντες το κεφάλαιο και την εξουσία, γιατί έτσι διασφαλίζεται η συνέχειά τους. Η χειραγώγηση και υποδούλωση του κόσμου, με κοινωνικά, οικονομικά και ταξικά κριτήρια, κρατά γι αυτούς την ισορροπία των βάσεων της καπιταλιστικής πυραμίδας.

Με το να χτυπήσεις, μαχαϊρώσεις ή επιβληθείς στον κάθε που θεωρείς ότι είναι κατώτερός σου, χωρίς συγκεκριμένη λογική, από το χρώμα του δέρματός του ή από τη χώρα προέλευσής του, δε θα σου λύσει, ούτε το οικονομικό σου πρόβλημα(εκτός αν όλοι ονειρεύονται να δουλεύουν νυχθημερόν σε φανάρια, μπουρδέλα, ως μικροπωλητές, οικοδόμοι, καθαρίστριες για ένα κομμάτι ψωμί), ούτε το κοινωνικό σου, μιας και πάντα θα έχεις το κόμπλεξ – αφού το έχεις και τώρα – κατωτερότητας και απαξίωσης της ζωής σου από κάποιον που θεωρείς ότι είναι ανώτερός σου.

Η λύση θα έρχεται πάντα μέσα από την συνειδητοποίηση και τις συλλογικές εστίες αντίστασης απέναντι σε εκείνους που ουσιαστικά απομυζούν τις ζωές μας. Σε εκείνους που καταδικάζουν ερήμην, τους από κάτω

ταξικά, σε ένα ολοκληρωτικό αλληλοφάγωμα, υπό το πέπλο της τάξης, της ασφάλειας και της ευημερίας. Αυτής της τάξης και της ασφάλειας, που έστευε και το νεαρό διαδηλωτή Γ.Κ. στην εντατική (και ακόμη 70 διαδηλωτές στα νοσοκομεία τραυματίες), έπειτα από τα πολλαπλά δολοφονικά χτυπήματα που δέχτηκε, στην απεργιακή πορεία της 11/5, από τα ένστολα γουρουούνια-εκτελεστικά όργανα της χουντοδημοκρατίας τους.

Για την ιστορία:

Τις τελευταίες 3 ημέρες, και σε συνέχεια του αναβρασμού που υπήρξε με το φόνο του Μ.Κ., οι καταλήψεις της περιοχής της πλ. Βικτωρίας δέχθηκαν κάποιες απόπειρες συντεταγμένων επιθέσεων από χρυσαυγίτες, αγανακτισμένους κατοίκους (και προς θεού τους μην τους πεις ποτέ ρατσιστές) και μπάτσους. Χρονολογικά η πρώτη απόπειρα έγινε στις 10/5 στην κατάληψη Πατησίων και Σκαρामαγκά, με φασιστάκια να προσπαθούν να επιτεθούν στο κτίριο υπό την συνδρομή των μπάτσων, οι οποίοι με τη ρίψη χημικών προς τους καταληψίες τους ώθησαν εντός του κτιρίου.

Αμέσως μετά ήρθε η σειρά της Villa Amalias. Και τις τρεις αυτές ημέρες οι προαναφερόμενοι (φασίστες και μπάτσοι) προσπαθούν να επιτεθούν στην κατάληψη, κάτι που δεν κατάφεραν μιας και η συσπείρωση και η αλληλεγγύη του κόσμου, που βλέπει μέρος του εαυτού του στη Villa, απέτρεψαν αυτή τους την επιδίωξη. Αρωγός πάντα στην προσπάθεια τους, όπως και σε όλες τους τις κινήσεις μέχρι τώρα, η αστυνομία. Άλλοτε χέρι με χέρι στην ίδια ευθεία, άλλοτε οι μπάτσοι μπροστά και πίσω τα φασιστοειδή σκυλάκια τους, άλλοτε τούμπαλιν, όπως και να έχει αυτή η παράνομη σχέση στοργής και πάθους ελληνικής αστυνομίας και φασιστών, έχει αρχίσει από καιρό να νομιμοποιείται με την εξόφθαλμη συγκάλυψη, πέραν του κράτους, δηλαδή του εργοδότη και των δύο, και των μμε (πιστού εργολάβου) και συνεργάτη του κράτους σε ανάληψη δημοσίων έργων κοινωνικής αποχώνωσης και διαστρέβλωσης γεγονότων), με την παρουσίαση της ιστορίας, είτε μισής, είτε παραποιημένης. Η αλήθεια σε τρεις αράδες είναι ότι ήρθαν, πήραν την απάντησή τους – και όχι μόνο - και λάκισαν, γιατί οι νταβατζήδες τους μας έριξαν χημικά. Τέλος.

Όλοι αυτοί οι «κύριοι» θα πρέπει να βάλουν καλά στο μυαλό τους ότι για εμάς οι άνθρωποι και οι ιδέες μας δεν είναι αναλώσιμα προϊόντα ή μέρος μιας μόδας, που στην πρώτη ευκαιρία θα τους αλλάζουμε ή θα τους πετάξουμε στον κάδο των απορριμμάτων. Γι' αυτό ανήκουμε στο ίδιο έθνος με όλους τους άλλους ανθρώπους που θέλουν να πάρει υπεραξία πάνω σε πτώματα, μεταφορικά ή ουσιαστικά. Η ζωή για εμάς δεν έχει «τιμή» για να την παζαρέψουμε στις αγορές των εθνικοτήτων και της ψευδεπίγραφης εθνικής υπερηφάνειας αυτών.

Το έχουμε γράψει και παλαιότερα, αλλά δεν κουραζόμαστε να το επαναλαμβάνουμε: βρισκόμαστε συνειδητά απέναντι και ενάντια σε κάθε εθνικότητας εκμεταλλευτή, μπράβο, νταβατζή, πρεζέμπορο. Όμως, γνωρίζουμε επίσης ότι αυτό που λείπει δεν είναι ούτε η αστυνομία (αυτή περισσεύει...), ούτε η απαίτηση για τάξη και ασφάλεια, ούτε βέβαια η ρατσιστική προπαγάνδα και η φασιστική βία. Αυτό που λείπει είναι το θάρρος της επαφής και της συναναστροφής με τον διαφορετικό, ο αλληλοσεβασμός και η αξιοπρέπεια, οι απόπειρες για διαπολιτισμική συνύπαρξη και (ουσιαστική και όχι παρακρατική...) αυτοοργάνωση, που μπορούν να επουλώσουν πολλές απ' τις πληγές των πολυεθνικών-προλεταριακών γειτονιών μας.

13/5/2011

Κατάληψη *Villa Amalias*
Αχαρνών 80 & Χένυεν